

Νικήτας Κακλαμάνης

Αντιπρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων, υποψήφιος βουλευτής με τη Ν.Δ. στην Α' Αθήνας

Η... κατσικά ως έμβλημα του πολιτικού αυτοματισμού

Τα τελευταία χρόνια -αυτά της μοναξιάς, της απογοήτευσης, αλλά και της ένδειξης- το έθνος μας έχει αναλάβει τον ρόλο του απλού παρατηρητή των κοινωνικών και πολιτικών τεκταινομένων.

Φαινόμενα όπως η πολιτική μισαλλοδοξία και ο κοινωνικός αυτοματισμός έρχονται να προστεθούν στις συνέπειες της παθογένειας μέσα στην οποία ζούμε.

Όλα τα παραπάνω μοιάζουν να προκύπτουν από έναν κοινό συμβολισμό: την κατσικά! Ένα τόσο συμπαθές και χρήσιμο ζώο, το οποίο πιθανότατα αποτελεί τη βάση μιας συγκεκριμένης κοινωνικοπολιτικής συμπεριφοράς.

Η κατσικά είναι ένα θηλαστικό με χίλια χαρίσματα και άλλες τόσες ιδιορρυθμίες... Ειδικά αυτές οι τελευταίες αποτέλεσαν την έμπνευση για τους σημερινούς αυτοματισμούς, από τους οποίους υποφέρει το σύγχρονο κοινωνικοπολιτικό γίγνεσθαι.

Είναι γνωστό σε όλους μας ότι η κατσικά μηρυκάζει. Καταναλώνει την τροφή της και εν συνεχεία την επαναφέρει από το στομάχι στο στόμα για να την αναμασήσει.

Βλέπετε ομοιότητες; Σωστά!

Όταν η εξουσία, όπως διαμορφώθηκε τα τελευταία χρόνια, μηρυκάζει ιδέες περί «κακών εργοδοτών», «βίαιης Αστυνομίας», μη νόμιμων μεταναστών που βαφτίζονται ανεξέλεγκτα «πρόσφυγες» και περί μιας υποτιθέμενης οικονομικής και κοινωνικής ανάκαμψης που δίνει στα φανερά ένα ξεροκόμματο, ενώ στα κρυφά υφαρπάζει περιουσίες και κεκτημένα, τότε είναι φανερό ότι σερβίρει άφθονο σανό για να μηρυκάζουν με τη σειρά τους και οι πολίτες. Γιατί η σχέση πολίτη και πολιτικών είναι διαδραστική. Κι έτσι από το πολύ το λέγε-λέγε καταλήγουμε σε σταδιακή αλλοίωση των υγιών αντανακλαστικών μιας υπολογιστής μερίδας πολιτών.

Το σανό καθιρώθηκε από τον ΣΥΡΙΖΑ και αποτελεί σήμερα κυρίαρχη τάση στο μενού του κοινού. Όταν λοιπόν μια ανώτερη αρχή, οι κυβερνώντες εν προκειμένω, έχουν το θράσος να διαδίδουν ότι έβγαλαν τη χώρα από τα δεινά και ότι όλοι μαζί «ώρα αποφασίζουμε για τη ζωή μας», επιχειρούν να διαγράψουν τα θλιβερά πεπραγμένα τους προσπαθώντας να πείσουν ότι αν ξαναψηφιστούν θα καταφέρουν επτέλους να κυβερνήσουν!

Κι όμως, η κατσικά δεν τους βοήθησε... Πήγαν για μαλλί και βγήκαν κουρεμένοι. Ενώ προσπάθησαν λυσσωδώς να εξασφαλίσουν τις δικές τους καρέκλες και τα συνακόλουθα οφέλη, τελικά πάστηκαν με τη γίδα στην πλάτη. Έτσι, οδήγησαν τον λαό στην απελπισία και οδηγήθηκαν οι ίδιοι σε ένα άνευ προηγουμένου Βατερλό.

Αυτά παθαίνει κανείς όταν κατσικώνει με πείσμα στην καρέκλα, αδιαφορώντας για το λαϊκό αίσθημα...

Στη ζοφερή αυτή εικόνα πρέπει να προσθέσουμε τις «απαραίτητες» πινελιές φασισμού και μισαλλοδοξίας.

Το κορυφαίο δόγμα της Ελλάδας του ΣΥΡΙΖΑ επικεντρώνεται στο να... ψηφίσει η κατσικά μου, ώστε να «ψοφήσει η κατσικά του γείτονα».

Απαραίτητα συστατικά του δόγματος είναι ο φθόνος, η πονηριά και η συστηματική πρακτική διάλυσης τόσο εσωτερικά όσο και σε επίπεδο εξωτερικής πολιτικής. Στα μεν εθνικά θέματα κυριαρχεί η μειοδοσία με ανόπτες προφάσεις όπως η επιλεκτική αλληλεγγύη των λαών ή μια διεστραμμένη λογική παγκοσμιοποίησης. Από την άλλη, στα καθ' ημάς βασιλεύει η ισοπέδωση των υγιών αξιών και η ταυτόχρονη αποδυνάμωση των θεμελιωδών αρχών του κράτους.

Οποιαδήποτε προσπάθεια ανάκαμψης σε ατομικό ή συλλογικό επίπεδο γίνεται αντικείμενο αμφισβήτησης ή -ακόμα χειρότερα- κοροϊδίας και απαξίωσης. Γιατί η κατσικά του γείτονα είναι καλύτερη από τη δική τους. Γιατί όποιο κεφάλι ξεχωρίζει, πρέπει να κοπεί. Γιατί είναι σαφώς ευκολότερη η πολιτική χειραγώγηση μιας υπάκουης αγέλης από ένα υγιές, ικανό και αλληλέγγυο κοινωνικό σύνολο.

Κι όμως, υπάρχει διέξοδος. Οι εκλογές της 7ης Ιουλίου είναι η ιδανική ευκαιρία για την Ελλάδα. Γιατί αν σήμερα μείνουμε ενωμένοι, αίριο θα είμαστε νικητές! Χωρίς να δειλιάσουμε ή να φοβηθούμε. Γιατί πάθαμε, μάθαμε, αλλά προχωράμε. Γιατί μπορούμε.

Και γιατί τελικά η κατσικά «δεν μασάει ταραμά»...

Το μόνο που μένει είναι να ενωθούμε, να συμπράξουμε, να μην ξοδευτούμε